

ת"פ 34317/06/13 - מדינת ישראל נגד ד' מ'

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 34317-06-13
11 פברואר 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

ד' מ'

המאשימה

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשמת - בהעדר ובא כוחו עו"ד - זייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור בקשת הסניגורית, תחילת הדיון תתקיים בהעדר הנאשמת.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ד, 11/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 1

מדובר במי שמוכרת למערכת בריאות הנפש.

ד"ר פרולוב, פסיכיאטרית מטעם ההגנה, אבחנה אותה כסובלת מהפרעה ביפולרית ומסכיזופרניה ומהפרעה סכיזואפקטיבית, כשברקע הפרעת אישיותית גבולית והתמכרות לאלכוהול ולסמים. כמו כן, פגיעה קוגניטיבית קלה.

הנאשמת בת 39, עברה אירועים טרגיים קשים מאוד ולא בכדי נמצאת במצב נפשי כה קשה.

במסגרת בקשת המעצר היא נבדקה ב- 26.6.13 על ידי סגנית הפסיכיאטר המחוזי ד"ר רזניק, שציינה בחוות דעתה כי לא נצפו סימנים פסיכויים, כשירה לעמוד לדין, וכמו כן הוסיפה כי אין עדות שבעבר הייתה שרויה במצב פסיכוי וכי בזמן ביצוע המעשים הייתה בגילופין ואחראית למעשה.

בעקבות זאת מצאה הסניגוריה לנכון לשלוח לבדיקה פסיכיאטרית מטעם ההגנה. ד"ר קטרינה פרולוב, שב- 6.10.13 בדקה אותה, בעת ששהתה הנאשמת בבית חולים קרית שלמה, בחוות דעתה ציינה שכבר בגיל 10 הנאשמת אושפזה בארץ מולדתה וכי נתגלו מחשבות אובדניות כבר בגיל 6 בשל אירוע טרגי, וכי נתגלו סימנים פסיכויים כבר בשנת 2008 בעת שהותה במרכז לנפגעי אלכוהול במעקב פסיכיאטרי ואף טופלה בתרופות אנטי פסיכויטיות ואושפזה עקב מצב דיכאוני פסיכוי. מדובר במי שבנוסף לאמור מכורה לאלכוהול וכפי הנראה אף נגרם במשך השנים נזק לכבד וכיום נזקקת להשתלת כבד.

מדובר אם כן במי שלדעתה של ד"ר פרולוב כבר מגיל צעיר ביותר החלה לסבול מהזיות ולבטא כוונות אובדניות ולעיתים נקלעת לתקופות של דיכאון עמוק ומחשבות שווא של רדיפה. לדעתה, הנאשמת סובלת ממחלה אפקטיבית ביפולרית, בעוד בחוות דעת של ד"ר רזניק לא אוזכרה אבחנה שכזו. כמו כן ציינה כי מתרשמת מסימנים שליליים של סכיזופרניה ואפיון של סימנים פסיכויים, תכנים ביזריים, ולכן לא שוללת אפשרות שסובלת מהפרעה סכיזואפקטיבית. כמו כן, ציינה כי לא ניתן ליתן לכך הסבר, כפי שנעשה על ידי ד"ר רזניק, כי ההתקף היה על רקע שימוש באלכוהול, שכן קרה בעת ששהתה במרכז לנפגעי אלכוהול והייתה נקיה, אף שחלק מהסימפטומים ניתן להסביר על רקע השימוש בסמים ובאלכוהול וכן הירידה הקוגניטיבית.

משכך, ניכר כי חוות דעתה של ד"ר רזניק לא התייחסה למידע שהיה מונח בפני ד"ר פרולוב ואולי לכן האבחון של ד"ר רזניק שונה מהאבחון של ד"ר פרולוב.

חוות דעתה של ד"ר פרולוב נשלחה לכן לד"ר רזניק שציינה כי הואיל והיא שוחררה מהאישפוז האחרון ב- 30.5.13, בעת שלא היתה שרויה במצב פסיכוי וכי גם ב- 12.6.13 וב- 13 ביוני 2013 נבדקה ולא נצפו סימנים פסיכויים, ב- 14.6.13, מועד ביצוע המיוחס לה, הייתה אחראית למעשה. כמו כן, ציינה שב- 25.6.13 לא נצפה מצב פסיכוי. אולם, הואיל ובבדיקה של ד"ר פרולוב בשלב מאוחר יותר, ב- 6.10.13, נצפתה במצב פסיכוי, דהיינו, 4 חודשים לאחר מועד ביצוע העבירה, מתקבל על הדעת כי מצבה הרפואי השתנה והייתה שרויה במצב פסיכוי בעת ביצוע הבדיקה, ואין בכך לסתור התרשמותה כפי שהובאה בחוות דעתה הראשונה. ד"ר רזניק לא ציינה כי מקום שתשוב ותבדוק הנאשמת כדי לחוות דעתה באשר לכשירותה, אך למרות זאת ב- 4.1.14 הוריתי על בדיקתה בשנית על ידי ד"ר רזניק.

יצוין כי עד היום לא נבדקה בשנית.

הנאשמת שוחררה על ידי כב' השופט אלון רום לקהילת צעדים המיועדת תחלואה כפולה. הסניגורית ביררה מולם מדוע לא נלקחת לבדיקה ונמסר כי לא ערוכים לכך.

כמו כן, בתאריך 3.2.14 שירות המבחן שלחו דיווח דחוף לבית משפט באשקלון לכב' השופט ברגנר, שמשום מה הועבר אלי. בתסקיר צוין כי מהדיווח של העובדת הסוציאלית בקהילה מיום 28.1.14, עולה כי במהלך ה- 5 חודשים שהיא במסגרת שלהם מתקשה לעמוד בלחץ הכרוך בהתמודדות עם הטיפול בקהילה ובשל צורך לאשפזה שוב ושוב נקטע הרצף הטיפולי ולכן היא לא מתקדמת בטיפול. ההתרשמות הינה כי סובלת ממחשבות כפייתיות טורדניות ורגשות אשם ונסוגה לפגיעה עצמית כדי לשלם על מעשיה. היא התרשמה כי הנאשמת מבקשת עזרה באופן כן ואמיתי ומתחייבת להימנע מצריכת אלכוהול, אולם הקהילה לא מתאימה לצרכיה, אלא רק מעוררת בה דחק שלא מצליחה לעמוד בו.

קיים ספק סביר לגבי מסוגלותה לנהל חיים באופן עצמי. בנסיבות אלה, ב- 29.1.14 נערכה וועדת קבלה שמצאה כי לא מתאימה ולכן ממתינים להחלטת בית משפט אך עליה לעזוב והמסגרת לא יכולה לשמש יותר חלופת מעצר.

משכך, שירות המבחן המליצו לקיים דיון דחוף ולהביאה על ידי שב"ס. כמו כן, ציינו כי אין בידם להמליץ על חלופה אחרת והואיל ומתרשמים כי אם תמצא ללא השגחה ובקרה, רמת הסיכון הנשקפת ממנה גבוהה, המליצו לשוב ולעצור אותה ולהחזירה לפיקוח סוציאלי פסיכיאטרי בבית המעצר.

משכך, הדיון נקבע להיום.

הסניגורית שוחחה עם הקהילה ואילו התחייבו לשלוח הנאשמת במונית לדיון היום, אך ללא ליווי.

לדברי הסניגורית, דווחה לה על ידי המזכירה של הפסיכיאטר המחוזי, כי בעקבות צו לבדיקה חוזרת שהוצא על ידי בית המשפט ב- 2.1.14, היא זומנה לבדיקה ב- 9.2.14 אך לא הובאה מטעם הקהילה שסבורים שזה לא מתפקידם.

הדיון היה קבוע לשעה 8:30 השעה כבר 09:50 ומשיחות טלפון שערכה הסניגורית עם נהג מונית עלה שהם עדיין בדרך.

משכך, אין מנוס אלא להמתין להגעת הנאשמת.

הסניגורית מבקשת כי אורה כבר עתה על הפסקת ההליכים המשפטיים ואורה על אישפוז, לאור שתי חוות הדעת והדיווח של שירות המבחן, בעוד התובעת סבורה כי ראוי שתבדק בשנית על ידי ד"ר רזניק.

יש ממש בטענת הסניגורית כי ד"ר רזניק לא סברה שיש מקום לשוב ולבודקה, אלא קיבלה את חוות דעתה של ד"ר פרלוב כי חלה החמרה במצבה ובעת הבדיקה היתה במצב פסיכוטי.

אולם, כאמור הבדיקה על ידי ד"ר פרלוב היתה ב- 6.10.13. מאז אושפזה מספר פעמים ביוזמת קהילת צעדים. כפי

הנראה איננה מאושפזת היום למרות המצוין בתסקיר, שכן נשלחה מטעם הקהילה.

לבית המשפט שיקול דעת לקבוע אם גם כיום היא נמצאת במצב פסיכטי.

כדי לשוב ולשולח להסתכלות, סבור שירות המבחן כי יש צורך לעצרה אלא שלא מותב זה דן במעצר, שהרי לא הורשעה בתיק, אולם צו לבדיקה הפסיכיאטרית יכולה לשמש אסמכתא למשטרה להביא הנאשמת לבדיקה, על-פי סעיף 20 (א) לחוק הטיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991.

לכן, הסניגורית תבחן מול ד"ר רזניק אם ניתן היום לקבוע מועד חדש לבדיקה.

שמעתי מפי הסניגורית כי אין בכוונת הקהילה לשוב ולקלוט אותה ושלחו אותה במונית יחד עם הציוד האישי שלה.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ד, 11/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהמשך להחלטתי, בהתבסס על חוות דעת של ד"ר פרולוב וחוות הדעת המשלימה של ד"ר רזניק בדבר העדר כשירות, אני מורה על הפסקת הליכים משפטיים לפי סעיף 170 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב, ומורה על אישפוז בבית חולים פסיכיאטרי בהתאם לסעיף 15 (א) ו- (ג) לחוק טיפול בחולי נפש התשנ"א-1991.

הואיל והיא איננה עצורה, צו האישפוז ישמש אסמכתא למשטרה להביא הנאשמת לבית חולים פסיכיאטרי על פי קביעת הפסיכיאטר המחוזי בהתאם לסעיף 20 (א) לחוק טיפול בחולי נפש התשנ"א-1991.

בנסיבות אלה, הואיל ולא ניתן להותיר הנאשמת במצבה ללא פיקוח בבית המשפט עד שתילקח לבית החולים, הסניגורית תברר מול משרדי הפסיכיאטר המחוזי לאיזה בית חולים ניתן להביאה והמזכירות תודיע טלפונית בהקדם האפשרי למשטרה על מנת שתילקח לבית החולים שיקבע.

יובא בפני צו אישפוז לחתימה.

ניתנה והודעה היום י"א אדר תשע"ד, 11/02/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה